

РЕШЕНИЕ

№ 3308

гр. София, 04.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в публично заседание на 07.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Къскабийска, като разгледа дело номер **5263** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на В. Д. С. срещу ревизионен акт /РА/ № */15.04.2010 г., издаден от Т Н, на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на Н. С., потвърден с Решение № 1031/15.07.2010 г. на Д. на Д. „, и У. на изпълнението” /”ОУИ”/ – гр. С..

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на констатациите в оспорения ревизионния акт. Твърди се, че жалбоподателката не е данъчно задължено лице по смисъла на чл. 3 от ЗДДС, тъй като извършваната от нея авторска дейност не е икономически независима, а полученото възнаграждение за тази дейност не е облагаем оборот по смисъла на ЗДДС. Изложени са аргументи за преюдициална връзка на проведеното ревизионно производство с решението по адм.д. № 857/2010 г. по описа на АССГ, предмет на което е обжалване на акта за регистрация по ЗДДС на жалбоподателката. Искане се от съда да отмени оспорения РА. В съдебното производство жалбоподателката се представлява от А. В..

Ответната страна – Директорът на Д. ”ОУИ” – гр. С. не изразява становище по жалбата.

Административен съд С.- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № 907211/05.11.2009 г., издадена от Ц К Н - началник сектор „Ревизии” в

Д. ДОК при ТД на Н. С., е възложено извършването на ревизия на В. Д. С. за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периода от 15.11.2008 г. до 31.10.2010 г. Издателят на тази заповед е упълномощен със заповед № РД -01-131/22.03.2007 г. на Д. на ТД на Н.- С.. За резултатите от извършената ревизия е съставен ревизионен доклад /РД/ № 907211/02.03.2010 г. от ревизиращия екип, определен със ЗВР № № 907211/05.11.2009 г., връчен на ревизираното лице на 18.03.2010 г.

Със заповед № К 907211/08.03.2010 г., издадена от началник сектор „Ревизии” в ТД на Н. – С., Т Н - главен инспектор по приходите при ТД на Н. С., е определена за компетентен орган по издаване на ревизионен акт на В. Д. С..

Ревизията е приключила с издаването на оспорения в настоящото производство РА № */15.04.2010 г., издаден от Т Н - главен инспектор по приходите при ТД на Н. С.. С ревизионния акт са определени задължения на ревизираното лице по ЗДДС в размер на 1 496,95 лв. за данъчен период м. 11.2008 г., като е начислен ДДС на основание чл. 102, ал. 3 от ЗДДС.

В хода на ревизионното производство е констатирано, че В. Д. С. е подала Годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2008 г., в която са декларираны доходи в Приложение № 1 от трудови правоотношения в размер на 4 305,40 лв. и доходи от авторски и лицензионни възнаграждения в Приложение № 3 в размер на 77 031,72 лв. След извършена проверка е издаден Акт за регистрация по ЗДДС № *22163/17.09.2009 г., с който е констатирано основание за задължителна регистрация по реда на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, поради реализиран облагаем оборот за периода 01.07.2008 г. - 30.06.2009 г. в размер на 77 031,72 лв. При проверката е установено, че по отношение на получените авторски възнаграждения жалбоподателката е данъчно задължено лице по смисъла на чл. 3, ал. 1 и 2 от ЗДДС. Констатирано е, че В. С. е страна по 7 броя договори с издателство за създаване на авторско произведение - учебен комплект по музика за всеки клас от първи до седми срещу възнаграждение. Договорите са сключени за срок от 10 години, считано от датата на отпечатване на първия тираж. Ревизиращите органи са приели, че извършените доставки по договорите не попадат в обхвата на освободените доставки и същите са облагаеми на основание чл. 12 от ЗДДС, поради което следва да се включат в облагаемия оборот по смисъла на чл. 96, ал. 2 от ЗДДС. Установено е, че за периода 01.01.2008 г. - 31.12.2008 г. е реализиран облагаем оборот в размер на 77 031,72 лв. от извършени облагаеми доставки, като същият е формиран през м. 10.2008 г. от сумата 67 476,70 лв. и м. 11.2008 г. от сумата 9 555,02 лв. В РА е прието, че задълженото лице е следвало да се регистрира за целите на ЗДДС на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС до 14.11.2008 г. С оглед тези констатации, компетентния орган по приходите е приел, че на основание чл. 102, ал. 3, т. 1 от ЗДДС от тази дата е възникнало задължение за начисляване на ДДС в размер на 1 496,95 лв., ведно със съответните лихви за просрочие в размер на 243,60 лв. Ревизионният акт е връчен на ревизираното лице на 23.04.2010 г., като жалбата до Д. на Д. „ОУИ” – гр. С. е подадена чрез ТД на Н. С. град с вх. № 1594-00-270 от 10.05.2010 г. С решение № 1031/15.07.2010 г. директорът на Д. „ОУИ” – гр. С. е потвърдил ревизионния акт.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка, както и представените от жалбоподателката и нейния пълномощник. Представено е решение № 1207/30.04.2010 г., постановено от Административен съд С. – град по адм.д. № 857/2010 г., с което е отменен Акт за регистрация по ЗДДС № *22163/17.09.2009 г.

Решението е оставено в сила с решение № 4144/23.03.2011 г., постановено от ВАС, I А отделение по адм.д. № 8847/2010 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата срещу РА по съдебен ред е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите – чл. 118, ал. 2 ДОПК вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 ЗНАП. Със заповед № К 907211/08.03.2010 г., издадена от началник сектор „Ревизии” в ТД на Н. – С., Т Н - главен инспектор по приходите при ТД на Н. С., е определена за компетентен орган по издаване на ревизионен акт на В. Д. С..

Обжалваният РА е издаден и в предвидената от закона форма – чл. 120, ал. 1 ДОПК. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

По делото не е налице спор по фактите. Жалбоподателката оспорва изводите на ревизиращия екип, че е данъчно задължено лице по смисъла на чл. 3 от ЗДДС и счита, че след отмяната на акта за регистрацията и по ЗДДС № *22163/17.09.2009 г. с влязло в сила съдебно решение, то не е налице правно основание за издаване на процесния РА.

Съгласно чл. 102, ал. 3, т. 1 ЗДДС за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за извършените от него облагаеми доставки и облагаеми вътреобщностни придобивания за периода от изтичането на срока за подаване на заявление за регистрация до датата, на която е регистрирано от органа по приходите. Абсолютна предпоставка за облагане с ДДС по реда на чл. 102, ал. 3, т. 1 ЗДДС е наличието на задължение за лицето да подаде заявление за регистрация по ЗДДС, което не е изпълнено и респ. е издаден акт за регистрация по ЗДДС по инициатива на органите по приходите. По делото е безспорно установено, че с акт за регистрация по ЗДДС № *22163/17.09.2009 г. е констатирано основание за задължителна регистрация по реда на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС на В. С., поради реализиран облагаем оборот за периода 01.07.2008 г. - 30.06.2009 г. в размер на 77 031,72 лв. С оспорения в настоящото производство РА е прието, че на основание чл. 102, ал. 3, т. 1 от ЗДДС от 14.11.2008 г. е възникнало задължение за начисляване на ДДС в размер на 1 496,95 лв., ведно със съответните лихви за просрочие в размер на 243,60 лв.

С решение № 1207/30.04.2010 г., постановено от Административен съд С. – град, I отделение – 16 състав по адм.д. № 857/2010 г. е отменен акт за регистрация по ЗДДС № *22163/17.09.2009 г., издаден на В. С.. Решението е оставено в сила с решение № 4144/23.03.2011 г., постановено от ВАС, I А отделение по адм.д. № 8847/2010 г. В мотивите на решението на АССГ, с което е отменен актът за регистрация на В. С. е прието, че относно сключените 7 договора между В. С. и издателство „Просвета” не е изпълнено условието на чл. 96, ал. 5 от ЗДДС, обуславящо възникване на задължение за регистрация по ЗДДС на жалбоподателката С.. Съдът е приел, че заплащането не се извършва периодично, а е в зависимост от реализацията на произведението, като заплатената по договора сума може да се окаже еднократна и да покрие целия период

на действие на договора. Облагаемата доставка представлява създаването на произведението и отстъпването на изключителното право за неговото използване, като облагаемият оборот се реализира в рамките на периода на действие на договора, който е 10 години. Следователно, облагаем оборот, в размер, обуславящ възникване на задължение за регистрация за целите на ЗДДС, се формира за период по-дълъг от указания в разпоредбата на чл. 96, ал.5 от ЗДДС. Поради това, съдът е приел, че за В. С. не възниква задължение за регистрация, на основание чл. 96 от ЗДДС. Така изложените мотиви са възприети като законосъобразни от Върховния административен съд в решение № 4144/23.03.2011 г., с което е оставен в сила първоинстанционния акт. Предвид установената незаконосъобразност и отмяната на акта за регистрация по ЗДДС № *22163/17.09.2009 г., издаден на В. С. с влязло в сила съдебно решение, съдът намира, че установяването с процесния РА на задължения за ДДС на основание чл. 102, ал. 3, т. 1 ЗДДС за периода от изтичането на срока за подаване на заявление за регистрация до датата, на която е регистрирано от органа по приходите – от 14.11.2008 г. до 30.11.2008 г. е незаконосъобразно. В случая, предвид отмяната на издадения акт за регистрация по ЗДДС е отпаднала с обратно действия основната предпоставка за прилагане на разпоредбата на чл. 102, ал. 3, т. 1 ЗДДС – с влязъл в сила съдебен акт е постановено, че за ревизираното лице не е било налице задължение за регистрация по ЗДДС за ревизираните периоди и издадения по инициатива на органите по приходите акт за регистрация по ЗДДС е отменен. Поради това, следва да се приеме, че в случая органите по приходите незаконосъобразно са начислили ДДС по реда на чл. 102, ал. 3, т. 1 ЗДДС, поради отпаднало основание.

Предвид изложеното, оспореният ревизионен акт се явява незаконосъобразен, като издаден в нарушение на материалния закон, поради което следва да бъде отменен.

Предвид изхода от делото и направеното от жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото разноски, на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК такива следва да се определят с решението. В съдебното производство В. С. е направила разноски в размер на 10 лева – държавна такса и платено адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв., видно от представен договор за правна защита и съдействие от 01.05.2010 г. Поради това ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя съдебни разноски в размер на 610 лв.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд С.- град, I отделение, 3-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на В. Д. С. Ревизионен акт № */15.04.2010 г., издаден от Т Н, на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на Н. С., потвърден с решение № 1031/15.07.2010 г. на Д. на Д. „, и У. на изпълнението” – гр. С..

ОСЪЖДА Д. „, и У. на изпълнението” при ЦУ на Н. – гр. С. да заплати на жалбоподателката В. Д. С. направените по делото разноски в общ размер на 610 /шестстотин и десет/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

